

ΧΑΡΩΝ

Λέγε μοι,
τίς ὄδ' ἐστὶν πάχιστος ἀνὴρ μέγιστός τε καὶ κράτιστος
ἕξοχος ἀνθρώπων κεφαλὴν καὶ ὤμους;

ΕΡΜΗΣ

Μίλων οὗτος
ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής.
ἐπικροτοῦσι δ' αὐτῷ οἱ Ἕλληνες,
ὅτι τὸν μείζω ταῦρον ἑαυτοῦ
φέρει διὰ τοῦ σταδίου μέσου.

EDMÉ DUMONT (1722-1775), Milo of Croton | Louvre, Paris

ΧΑΡΩΝ

καὶ πόσω δικαιότερον,
ὦ Ερμῆ,
ἐπαινέσουσιν ἐμέ,
ὅς αὐτὸν τὸν Μίλωνα μετ' ὀλίγου [χρόνου]
ἄξω εἰς τὸ σκαφίδιον μου.

ἴσως μὲν γὰρ ἐλπίζει

ἀποτρέψειν τὴν συμφορὰν

καὶ τοῦ λοιποῦ [χρόνου] ἔσεσθαι ἀθάνατος·

δῆλον δ',

ὅτι διώξει καὶ χεῖρους [= NF: χείρονας] καὶ τόνδ' αὐτὸν

ὁ-κρείττων-τῶν-ἄλλων-ἐναντίων, ὁ Θάνατος,

ὡς ἀρπάσων καὶ ὡς ἄξων πρὸς ἐμὲ τάχιστα.

καὶ εἶτα μνημονεύσει μὲν

τῶν στεφάνων τούτων καὶ τοῦ κρότου,

τοῦτο δὲ λυπηρὸν ἔσται αὐτῷ.

ΕΡΜΗΣ

ἄρα μή τις θανάτου μνημονεύσει ἐν ἀκμῇ τοσαύτη;